

Men det, at staten understøtter én del, mens andre dele må afholde hele udgiften selv, synes jeg principielt ikke er rigtigt, og det er baggrunden for mine mange spørgsmål og min skepsis over for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg kan forstå mange argumenter for at være imod lovforslaget, og jeg har selv fremlagt nogle. Men jeg synes godt nok, at hr. Kofod-Svendsens argumenter er de mest besynderlige, for hr. Kofod-Svendsen kan vel ikke mene, det er rimeligt, at nogle lejere i f.eks. Brønderslev, som ikke på noget tidspunkt har haft noget med sagen at gøre, via Boligselskabernes Landsbyggefond tvinges til at betale til afvikling af Københavns Kommunes gæld. Den model synes jeg egentlig er temmelig langt ude.

Hvis det endelig skulle være, var det da egentlig mere rimeligt, at staten betalte, så i det mindste alle skatteydere var med til at afhjælpe denne affære, for de eneste, der er helt sagesløse i hele denne sag, er jo lejerne i det almene byggeri. De har aldrig haft fordel af værdistigninger, men nu kommer man så og kræver en huslejestigning af dem på grund af værdistigninger, som de ikke kan udnytte. Jeg synes ikke, det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har jo ofte hørt hr. Keld Albrechtsen tale om solidaritet, men det er, som om hr. Keld Albrechtsen ikke kender det begreb, når det rammer dér, hvor han selv hører hjemme. Her er en stor almennyttig sektor, som vi har postet milliarder af offentlige kroner i for at få den etableret, og kunne man så ikke forestille sig, at man i nogle afdelinger, hvor man er ved at have betalt lånene ud, udviste solidaritet? Men det ligger åbenbart helt uden for hr. Albrechtsens tankebane, og det tager jeg så blot til efterretning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kofod-Svendsen har ret i, at det ligger i den almene sektors idégrundlag, at man rykker hinanden til undsætning, hvis der sker ulykker, og det har man også valgt at gøre i denne sammenhæng. Men det skal altså ses på baggrund

af, at man bliver sat i en tvangssituation, også Boligselskabernes Landsbyggefond, fordi man får sat pistolen for brystet, og jeg vil fastholde, at det ikke kan være rimeligt, hvis vi gennem lovgivning her i Folketinget bestemmer, at en lejer i en almen bolig i Brønderslev har en særlig forpligtelse til at løse problemet med Københavns Kommunes gæld. Det er simpelt hen for langt ude.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg sagde ikke ét ord om, at Folketinget skulle bestemme. Jeg troede bare, at sektoren havde så megen indbyrdes solidaritet, at de stærke gerne ville hjælpe de svage, men jeg forstår, at sådan tænker hr. Keld Albrechtsen ikke, og det må jeg så blot tage til efterretning.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det kan være, vi skal studere lovforslaget lidt bedre. Men sådan som jeg forstår ordningen, er det pågældende boligselskabs afdelinger solidariske inden for kommunen, og det synes jeg faktisk er et fint princip i den aftale, man har lavet.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Så må jeg faktisk sige, at jeg er lidt mere vidsynet i min tanke. Jeg mener godt, man kan overskride kommunegrænser, altså udvise en landsdækkende solidaritet, og det synes jeg også SF kan i andre sammenhænge, så lad os se under udvalgsarbejdet, om vi måske kan komme frem til at overskride nogle grænser. Det ville kun være fornøjeligt.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Vor ordfører på området kan desværre ikke være til stede, men jeg skal på Frihed 2000's vegne sige, at vi er positive over for, at man nu vil gøre op med Københavns Kommunes tilbagekøbsklæusler.

Om forslaget så er rummeligt nok, vil vi se på under udvalgsarbejdet. Men vi er altså positivt indstillet, dog med det forbehold, at vi vil komme med ændringsforslag, så alle relevante boligtyper kommer ind under forslaget, hvis det er rigtigt, og hvis der er behov for det. Men vi vil gå positivt ind i forhandlingerne.